
Nina Obuljen Koržinek
*U Srbiji se kultura
instrumentalizira u
propagandne svrhe*

str. 38

PETAR GLEBOV/PINSELL

Nina Obuljen Koržinek

MINISTRICA KULTURE I MEDIJA GOVORI O KULTURI, DVJEMA KATASTROFAMA, REFORMAMA, NOVCU, LJUDIMA...

U Srbiji zazivaju instrumentaliziranje kulture u propagandne svrhe. Ne smijemo se dati uvući u takve igre

▶▶ INTERVJU NINA OBULJEN KORŽINEK

a koji je, čini se, upitan za Tomaševićevu ekipu?

Imali smo jedan formalni sastanak i nekoliko susreta na različitim kulturnim događajima. Razgovarali smo o Hrvatskome prirodoslovnom muzeju i nadam se da će Grad donijeti odluku da se taj važni projekt nastavi. Cijene su nažalost narasle, ali tako je i s obnovom, cijene su znatno više od onih koje smo procijenili kad smo utvrđivali štetu.

Kriza na HRT-u kulminirala je uhićenjem glavnog ravnatelja. Mislite li da nešto bitno ne valja s upravljanjem u toj kući?

Uhićenje glavnog ravnatelja, koliko dosad znamo, nije vezano za poslovanje HRT-a ili njegovu funkciju glavnog ravnatelja. Ipak, reputacijski i u smislu povjerenja uhićenje glavnog ravnatelja udarac je za HRT. Zato je dobro što je brzo raspisan novi natječaj. Nadam se da će HRT dobiti stručnog ravnatelja koji će provesti nužno restrukturiranje i transformirati HRT prema suvremenome multi-medijskom servisu.

U travnju ste raspisali natječaj za kulturna vijeća. Jeste li zadovoljni odazivom?

Bio je dosta velik interes. Uvijek se u vijećima trudimo kombinirati različite estetike, važno nam je regionalno balansiranje te da imamo i kolegica i kolega, umjetnika praktičara i stručnjaka teoretičara. Obavili smo konzultativne sastanke, analizirali dosadašnje kriterije, neke korigirali.

Ne odustajete od tog modela odlučivanja?

Nikako. Mislim da je dobro zaživio. Bilo je dosta rasprave u javnosti trebaju li kulturna vijeća dobiti još veću autonomiju u odlučivanju, međutim, dok imamo hibridni model u kojem je Ministarstvo to koje donosi odluke i osigurava financiranje, model je zadovoljavajući. Mislim da sam svojim radom dokazala da se i bez zakonskih izmjena može dati dodatni kredibilitet radu vijeća. To znači da nisam mijenjala odluke osim u zaista iznimnim situacijama, onda kada bismo nakon uvida u cjelinu projekata, vidjeli da je negdje potrebno nešto korigirati.

U hrvatski film ulaže se lijep novac, a savjetnici HAVC-a dobivaju još ljepše honorare. Jeste li zadovoljni kvalitetom hrvatskih filmova?

Kao što znate, nikad ne dajem vrijednosne ocjene u bilo kojem području umjetnosti, čak ni u onima za koje sam školovana. U posljednjih nekoliko mjeseci veselili smo se ponovno velikim uspjesima hrvatskog filma i televizijske produkcije, nagradama i nastupima na A festivalima. Da nabrojimo samo neke, "Murina", "Plavi cvijet", "Zbornica" i "Područje bez signala" iznova potvrđuju kvalitetu naših kreativaca. Zajedno s pokojnim Albertom Kapovićem, a poslije i Hrvojem Hribarom, radila sam na uspostavi HAVC-a i mislim da poslije 15 godina možemo reći da smo uza sve uspone i padove izgradili sustav kojim možemo biti ponosni, a koji danas uspješno vodi Chris Marcich.

U Srbiji su snimili film "Dara iz Jasenovca", patrijarh Porfirije poziva tamošnju državu da pomogne Lordanu Zafranoviću u snimanju "Djece Kozare", a u Srbiji su i završili snimanje filma i serije o Oluji? To su tri velika projekta koja se bave Hrvatskom?

Hrvatska se odlučila živjeti u demokraciji, u zemlji u kojoj se poštuju umjetničke i autorske slobode i u kojoj umjetnici sami odlučuju o temama svojih djela. U posljednjih trideset godina vidjeli smo nekoliko vrlo dobrih ili dobrih filmova o Domovinskom ratu i različitim razdobljima naše povijesti, ali i niz knjiga, kazališnih predstava, izložbi, dokumentarnih filmova... Ali uvijek su autori sami artikulirali i odlučivali o temama kojima će se baviti. Ovo što se zbiva preko granice, takva retorika i percepcija uloge kulture, to pripada nekim drugim vremenima. Pojedini političari u Srbiji izravno zazivaju instrumentaliziranje kulture u propagandne svrhe. Ne smijemo se dati uvući u takve igre i takvu retoriku.

Kojem se kulturnom događaju u skoroj budućnosti najviše veselite?

Najviše se veselim trenutku kad, bez ikakvih ograničenja, budemo mogli puniti kazališne i koncertne dvorane, kad se opet u punom opsegu pokrene međunarodna suradnja. ●